

О С О Б Е Н О М Н Е Н И Е

на съдията Цанко Хаджистойчев по к.д. № 14/97 г.

Особеното мнение се отнася за § 1, т.3 от допълнителните разпоредби на Закона за достъп по документите на бившата Държавна сигурност - ДВ, бр.63 от 1997 г./ЗДДБДС/. От мое гледище разпоредбата е обявена неправилно за противоконституционна.

Защо смятам така ?

1. Разпоредбата сама по себе си не противоречи на Конституцията. Тя има строго очертан обяснителен характер. Текстът пояснява само, кои са "картотекирани сътрудници" по смисъла на посочения закон. Това са българските граждани, чиито имена и псевдоними фигурират в справочната картотека и в регистрационния дневник на бившата Държавна сигурност.

По своето естество и функции § 1, т.3 от допълнителните разпоредби на ЗДДБДС не се различава с нищо от останалите т.1 и 2 на същия параграф. Последните обясняват, кои са "шатни сътрудници" и "нешатни сътрудници". Коментираната разпоредба не може да бъде разглеждана и третирана отделно и различно от тях. Това е така, защото трите разпоредби в своето единство изпълват предметното съдържание на понятието "сътрудници" на бившата Държавна сигурност. Поради това нито една от тях не може да има от конституционноправна гледна точка различна съдба от тази на останалите две разпоредби.

Ето защо, след като § 1, т.1 и 2 ЗДДБДС са били

признати за конституционносъобразни /решението изрично ги посочва за правилно квалифициращи/, не е имало място и основание т. 3 да бъде приета за противоконституционна.

2. За да обяви § 1, т.3 от допълнителните разпоредби на ЗДЛБДС за противоконституционен съдът е изложил в решението си сравнително обширни мотиви. Подробният им анализ е извън рамките и задачата на настоящото особено мнение. Достатъчно е да се изтъкне тяхното естество и значение.

Според мотивите конституционният дефект на разпоредбата е в това, че определяла за сътрудници и лица, за които нямало доказателства да са "доставяли информация". Освен това се посочва, че са съществували условия за вписване в картотеката и в регистрационните дневници на граждани без тяхно знание и съгласие. Изтъква се също, че не може да бъде изключена и възможността отделни лица да са били картотекирани и регистрирани "с оглед на бъдещото им компрометиране". От тези предположения е направен главно генералният извод за противоконституционност.

Изложените в мотивите на съда съображения са съображения за законодателна целесъобразност, обществено-политическа оценка на закона и пр. Те са нерелевантни за конституционния контрол и не аргументират тезата за противоконституционност.

Както се посочи, разпоредбата на § 1, т.3 ЗДЛБДС представлява обяснителна норма, каквито са т.1 и 2 на същия

параграф. Текстът, като казва кои лица са "картотекирани сътрудници" по смисъла на разгледания закон, с нищо не нарушава Конституцията.

Не случайно в самото искане няма конкретно твърдение, че тази разпоредба е противоконституционна.

При това положение решението на съда в посочената част, според мен, не представлява един убедителен конституционноправен съдебен акт, какъвто трябва да бъде.

Затова подписах решението с особено мнение.

Конституционен съдия: 